

Teza: obowiązek doskonalenia zawodowego – wymiar kary

Zmiana kary dyscyplinarnej z kary pieniężnej 2500 zł na karę nagany dla radcy prawnego, który nie wypełnił obowiązku doskonalenia zawodowego ale w trakcie cyklu szkoleniowego przeszedł na emeryturę, przez blisko 40 lat pracy zawodowej wypełniał swojego obowiązki z należytą starannością i był dobrze oceniany, nie był uprzednio karany w zakresie przewinień dyscyplinarnych, nie utrudniał postępowania dyscyplinarnego i brał w nim czynny udział – jest uzasadniona.

WO-158/19

ORZECZENIE

z dnia 20 listopada 2019 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

W składzie:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki

Sędziowie: SWSD Magdalena Śniegula

SWSD Wojciech Płóciennik /sprawozdawca

Protokolant: Magdalena Senderska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Michała Jasiaka

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2019 roku na rozprawie

sprawy radcy prawnego Z. P.

obwinionego o czyn z art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 14 ust.1 i 2 art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z §7 i §11 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku z dnia 11 grudnia 2015 r.

z powodu odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 5 kwietnia 2019 r. sygn. akt

D 223/18

orzeka:

1.

zmienia zaskarżone orzeczenie w pkt 1 w ten sposób, że wymierza zamiast kary pieniężnej – na podstawie art. 64 ust. 1 i art. 65 ust. 1 pkt 2 karę nagany;

2.

w pozostałym zakresie utrzymuje zaskarżone orzeczenie w mocy;

3.

zasądza od obwinionego na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych koszty postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 1.200,00 zł.

Uzasadnienie

W dniu 30 listopada 2018 roku rzecznik dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie skierował wniosek o ukaranie przeciwko r. pr. Z. P..

Radca prawny Z. P. został obwiniony o to, że :

- nie wypełnił obowiązku doskonalenia zawodowego i nie uzyskał żadnego z wymaganych co najmniej 40 punktów szkoleniowych w cyklu szkoleniowym, który trwał od 1 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2017 r. – czym naruszył obowiązek dbania o rozwój zawodowy poprzez kształcenie ustawiczne a także obowiązek stosowania się do uchwał organów samorządu radców prawnych, tj. popełnił czyn z art. 64 ust. 1. ustawy o radcach prawnych w związku z art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w związku z § 7 i § 11 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku, stanowiącego załącznik do uchwały nr 103/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11 grudnia 2015 r. w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku (tj. uchwała nr 124/X/2017 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 października 2017 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego uchwały w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku.)

W dniu 5 kwietnia 2019 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, orzekł że:

1.

uznaje radcę prawnego Z. P., WA- (...), winnym zarzucanego wnioskiem o ukaranie czynu, który to czyn stanowi przewinienie dyscyplinarne jako sprzeczny z zasadami wyrażonymi w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za czyn ten na podstawie art. 64 ust. 1 i art. 65 ust. 1 pkt. 3 ustawy o radcach prawnych wymierzył karę pieniężną w wysokości 2 500, 00 zł (dwa tysiące pięćset złotych 00/100);

2.

na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych zasądza od obwinionego radcy prawnego Z. P., WA- (...), na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie tytułem zwrotu kosztów postępowania dyscyplinarnego kwotę 1500, 00 zł (jednej tysiąc pięćset złotych 00/100)

W zakresie czynu objętego zarzutem wniosku o ukaranie OSD uznał winę Obwinionego. Wskazał, że zachowanie Obwinionego, pozostaje w sprzeczności ze wskazanymi normami. Zgodnie bowiem art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Sąd uznał, że adekwatne dla osiągnięcia celów postępowania dyscyplinarnego będzie wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 2500,00 zł, która to kara powinna zapobiec naruszeniu przez Obwinionego, Regulaminu oraz zasad etyki radcy prawnego w przyszłości.

Od powyższego orzeczenia Obwiniony dnia 17 czerwca 2019 r. złożył odwołanie, w którym zaskarżył orzeczenie OSD w Warszawie na podstawie art. 70⁴ ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, w związku z art. 483 pkt 3 i pkt 4 k.p.k. i wniósł o jego zmianę przez miarkowanie kary i kosztów postępowania.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje.

Odwołanie w części zasługuje na uwzględnienie.

WSD wskazuje w niniejszej sprawie, że wina obwinionego nie budzi wątpliwości. Zebrany w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie potwierdza, że obwiniony w okresie od 1 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2017 r. nie wypełnił obowiązku uzyskania 40 pkt. szkoleniowych.

Odnosząc się do wymiaru kary, Sąd w niniejszym składzie uznał, że orzeczona przez OSD w Warszawie kara jest nazbyt wygórowana. Zgodnie z art. 53 k.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, Sąd wymierzając karę winien brać pod uwagę aby jej dolegliwość nie przekroczyła stopnia winy, uwzględniać stopień społecznej szkodliwości czynu, potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa oraz właściwości i warunki osobiste obwinionego, a także jego sposób życia przed popełnieniem czynu i zachowanie po jego popełnieniu. W niniejszej sprawie wskazać należy, że obwiniony radca prawny Z. P. w połowie 2017 roku przeszedł na emeryturę. Przez blisko 40 lat pracy zawodowej wypełniał swojego obowiązki z należytą starannością. Prowadzone wizytacje zespołu wizytatorów przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych wskazują, że obwiniony wykonywał zawód radcy prawnego zgodnie z etyką zawodową. Obwiniony nie był uprzednio karany w zakresie przewinień dyscyplinarnych. Jednocześnie w toku niniejszego postępowania nie utrudniał go i brał w nim czynny udział.

Mając na uwadze, stopień społecznej szkodliwości zarzucanego obwinionemu czynu, jak również zachowanie obwinionego przed i po popełnieniu czynu a nadto wiek obwinionego i fakt, że przeszedł on na emeryturę WSD uznał, że orzeczona kara w postępowaniu pierwszoinstancyjnym jest rażąco wygórowana. Z tych też względów orzeczono karę nagany zgodnie z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 65 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych. Zdaniem WSD orzeczona kara nagany będzie zasadna do stopnia winy obwinionego i spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do radcy prawnego.

O kosztach postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie orzeczono zgodnie z art. 70⁶ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz §3 ust. 2 uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.